

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3265/2019
23.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Катарине Манојловић Андрић, Данијеле Николић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Суботин, адвокат из ..., против туженог „Триглав осигурање“ а.д.о. са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Рајко Марић, адвокат из ..., ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 2118/2017 од 04.03.2019. године, у седници одржаној 23.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 2118/2017 од 04.03.2019. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 2118/2017 од 04.03.2019. године.

Образложење

Основни суд у Новом Саду, пресудом П 11008/16 од 04.04.2017. године, усвојио је тужбени захтев (став први изреке), тако што је обавезао туженог да исплати тужиоцу на име накнаде материјалне штете и то на име ПДВ-а (20%), за састав одштетног захтева 1.200,00 динара, са законском затезном каматом од 17.11.2016. године до исплате (став други изреке). Обавезао је туженог да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 20.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења до коначне исплате (став трећи изреке).

Виши суд у Новом Саду, пресудом Гж 2118/2017 од 04.03.2019. године, усвојио је жалбу туженог и преиначио првостепену пресуду, тако што је одбио тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се обавезе тужени да исплати тужиоцу на име накнаде материјалне штете и то на име ПДВ-а (20%) за састав одштетног захтева, износ од 1.200,00 динара, са законском затезном каматом од 17.11.2016. године до исплате и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 20.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате (став први изреке). Обавезао је тужиоца да накнади туженом трошкове првостепеног поступка у износу од 7.500,00 динара (став други изреке). Обавезао је тужиоца да накнади туженом трошкове поступка по жалби у износу од 15.800,00 динара (став трећи изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, као посебну, због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14 и 87/18), оценио да ревизија тужиоца није изузетно дозвољена.

Чланом 404. став 1. ЗПП, прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана, прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Побијана одлука је у складу је са правним ставом Врховног касационог суда усвојеном на седници Грађанског одељења одржаној 03.03.2020. године, којим је измењен и допуњен правни став о остваривању права на накнаду трошкова на име ПДВ-а на адвокатске услуге (усвојен 05.07.2016. године), према ком правном ставу, странка коју је у успешно окончаној парници заступао адвокат обвезник пореза на додату вредност има право на накнаду трошкова на име ПДВ-а на адвокатску услугу, а као доказ треба да приложи рачун о извршеним адвокатским услугама, осим у случајевима када посебним прописима није установљена обавеза издавања рачуна. Из образложења побијане пресуде произлази да би тужилац, кога је заступао адвокат приликом закључења поравнања, обвезник ПДВ-а, имао право на накнаду трошкова на име ПДВ-а на адвокатску услугу, под условом да је као доказ приложио рачун или обрачун о извршеним адвокатским услугама. Тужилац је пружио доказ да је његов пуномоћник обвезник ПДВ-а, али та околност сама по себи није довољна за усвајање тужбеног захтева за исплату ПДВ-а на име састава одштетног захтева, будући да тужилац није приложио доказ - рачун или обрачун о извршеним адвокатским услугама, због чега је другостепени суд жалбу туженог усвојио и побијану пресуду преиначио и одбио, као неоснован захтев тужиоца. Стога, по оцени Врховног касационог суда нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, имајући у виду врсту спора и саджину тражене судске заштите-

Са напред наведених разлога одлучено је, као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао и дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 413. ЗПП, а у вези одредбе члана 479. став 6. ЗПП и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба је поднета 30.11.2016. године.

Како се ради о тужбеном захтеву који се односи на новчано потраживање, које очигледно не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе у смислу члана 468. став 1. и 2. ЗПП, то се ради о поступку у спору мале вредности у смислу члана 468. ЗПП, у коме против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија, на основу члана 479. став 6. ЗПП.

Поред тога, како је одребом члана 467. ЗПП прописано, да, ако у одредбама ове главе није другачије прописано, у поступку о споровима мале вредности сходно се примењују остале одредбе овог закона, то у овом поступку нема места ни примени одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, којом је прописано, да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака, с обзиром на то да овај суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној ревизији и да се ради о спору мале вредности.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. и 413, ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић